

การตรวจหาเชื้อกลุ่มก่อตัวเมือง leptospira (Leptospira sp.) ในกระเพาะ

Serosurveilance of Leptospiras' Antibody in Buffaloes

เรืองทอง กิจเจริญปัญญา (*Ruangthong Kitcharoenpunya*)*

เรืองแสง กิจเจริญปัญญา (Ruangsaeng Kitcharoenpunya) **

สุพจน์ จันทร์น้อย (*Supot Junnoi*)***

สมบัติ แสงพล (Sombat Saengpol)****

ບຖຄົດຍ່ອ

โรคเลบีโสไปโรซิสหรือโรคฉี่หูเป็นโรคติดต่อจากสัตว์สุกันที่สำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปี พ.ศ. 2542 พื้นที่จังหวัดชลบุรีและพื้นที่อื่นๆ ของประเทศไทยเป็นอันดับ 2 รองจากจังหวัดบุรีรัมย์ การสำรวจหาแหล่งรังโรคในกระเบื้องกระทำได้มาก เนื่องจากกระเบื้องที่มีเชื้อแบคทีเรียและเชื้อราอยู่จำนวนมาก สามารถใช้อาหารทางคลินิกเป็นสิ่งยืนยันวินิจฉัยโรคได้ วิธี Microscopic Agglutination Test (MAT) เป็นวิธีการทางชีววิทยาที่สามารถใช้สำรวจหาแอนติบอดีในกระเบื้องที่กระจายตามพื้นที่ ใน 6 อำเภอและ 1 กิ่งอำเภอของจังหวัดชลบุรี พบว่าให้ผลบวกต่อการทดสอบ 10.87% (10/92) กระจายตัวอยู่ที่ จังหวัดชลบุรี 1.08% (1/92) อำเภอเมืองชลบุรี 1.08% (1/92) อำเภอหนองปรือ 5.43% (5/92) และ อำเภอ讴บาน ไพร 3.26% (3/92) ผลการตรวจให้ผลบวกต่อพื้นที่แยกตามอำเภอ คือ อำเภอเมืองชลบุรี 6.66% (1/15) กิ่งอำเภอ讴บาน ไพร 16.66% (1/6) อำเภอ讴บาน ไพร 14.28% (3/21) อำเภอหนองปรือ 20.83% (5/24) โดยพบเชื้อไวรัสตั้งนี้ *L. hyos* จำนวน 8 ตัว *L. louisiana* จำนวน 2 ตัว และ *L. reachmati* จำนวน 1 ตัว ส่วนอำเภอ讴บาน ไพรและอำเภอหนองปรือมีตัวอย่างตรวจไม่พบแอนติบอดี

Abstract

Leptospirosis is one of the important zoonotic diseases in North-East of Thailand especially in Khon Kaen province. Number of patients can be found less than only Buriram province in 1999. The antibody detection in this study use Microscopic Agglutination Test (MAT) according to 21 lives leptospira antigens. The area parts of Khon Kaen province for collecting serum are 6 Amphoe and 1 KingAmphoe. Antibody detection in Buffaloes is very necessary to control and prevent Leptospirosis. Presently, we can not use only clinical signs to insist the leptospira diagnosis because subclinical signs are more usually found in the buffaloes than other animals, on the other hand the serological study is very important method to confirm or make the final decision. Number of percents total areas serum positive are 1.08% (1/92; KingAmphoe Sumsung), 1.08% (1/92; Amphoe Kranual), 5.43% (5/92; Amphoe Nongroua) and 3.26% (3/92; Amphoe Banpai). The total percent positive is 10.87% (10/92; in 6 areas) but percent serum positive of each areas are 6.66% (1/15; Amphoe Kranual), 16.66% (1/6; KingAmphoe Sumsung), 14.28 % (3/21; Amphoe Banpai), 20.85% (5/24; Amphoe Nongroua). The names of serovar are *L. hyos* (8), *L. louisiana* (2) and *L. reachmati* (1). Amphoe Cheingyoun, Amphoe Banphang and Amphoe Muang are not found any serovar's antibody.

คำสำคัญ: โรคเลปตอสิปรอชิส โรคฉี่หนู ซีโรวาร์ แอนดิบอดี

Keywords: Leptospirosis, Antibody, MAT, Serovar, Buffaloes

• อาจารย์ ภาควิชาพยาธิวิทยา คณะอัตตันมหาชนมหาสารคุณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

๑๐ นายสัตวแพทย์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดหนองคาย อ.เมือง ๙ หนองคาย ๔๓๐๐๐

*** นายสัตวแพทย์ สานักงานปศุสัตว์อุบลราชธานีเรื่อง อ.หนองริอ ชุมชน 40200

..... เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ภาควิชาพยาธิรัชวิทยา คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทนำ

โรคลึบทูหรือโรคเลปโตรสไปโรชิสเป็นโรคสัตว์สุ่มคนที่สำคัญโรคหนึ่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกิดจากการติดเชื้อแบคทีเรียที่มีรูปร่างเกลียว (Spiral form) ซึ่งเชื้อเหล่านี้มีรูปร่างผอมเรียว เคลื่อนที่ได้ และเรียงตัวเป็นเซลล์เดี่ยว โดยมีความกว้างของตัวเซลล์ประมาณ 0.1-3.0 ไมโครเมตร เชื้อแบคทีเรียนี้จัดอยู่ในออเดอร์ สไปโรคีดาเลส แฟมิลี่ สไปโรคีดาเซีย (Order Spirochaetales; Family Spirochaetaceae) แบ่งออกเป็น 8 ชนิด (Species) คือ *Leptospira biflexa* เชื้อสกุลนี้ไม่ก่อโรคพบอยู่ตามลิงแวดล้อมทั่วไป (Faine, 1994a) ทำหน้าที่ย่อยลายชาภพชากสัตว์ (Saprophytic organisms) *Leptospira interrogans* เป็นชนิดที่ก่อโรคและเป็นปัญหาสาธารณสุขในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เชื้อเลปโตรสไปร่าที่พบเพิ่มเด่นอีก เช่น *Leptospira borgpetersenii*, *Leptospira interrogans*, *Leptospira noguchii*, *Leptospira santarosai*, *Leptospira weili* และ *Leptospira kirschneri* การแบ่งกลุ่มเชื้อดังกล่าวจะอาศัยความแตกต่างของ DNA ของเชื้อเลปโตรสไปร่า เชื้อ *Leptospira interrogans* ยังแบ่งออกได้เป็น 23 กลุ่ม (subgroups) และแบ่งย่อยออกได้มากกว่า 200 ชีโร瓦ร์ (serovars) ชีโร瓦ร์ที่พบบ่อยคือ icterohaemorrhagiae, canicola, autumnalis, hebdomadis, australis และ pomona ในประเทศไทยถูกนิวซีแลนด์และออสเตรเลียพบชีโร瓦ร์ hardjo ก่อโรคในคนที่คลุกคลีและใกล้ชิดกับปศุสัตว์จากรายงานของ วิชัย โชควิวัฒน์ (2542) ของผู้ป่วยดังแต่ต้นจนถึงปี พ.ศ. 2540 พบรเชื้อทั้งหมด 11 กลุ่ม (11 serogroups) แยกได้ประมาณ 20 ชีโร瓦ร์ (20 serovars) ได้แก่ กลุ่ม australis แยกชีโร瓦ร์ได้เป็น australis, bangkok BD92, ballico และ Iora และกลุ่ม Autumnalis แยกชีโร瓦ร์ได้เป็น autumnalis, akiyami A, rachmati และ forbragg เป็นต้น องค์การอนามัยโลกได้แนะนำให้ประเทศไทยมีการเฝ้าระวังเพิ่มเติม 12 ชีโร瓦ร์ ในปี พ.ศ. 2540 คือ *L. akiyami A*, *L. ballico*, *L. batavia*, *L. canicola*, *L. grippotyphosa*, *L. hebdomadis*, *L. hyos*, *L. icterohaemorrhagiae*, *L. javanica*, *L. pomona*, *L. pyrogenes* และ *L. wolffi*

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาอุบัติการณ์ของโรคเลปโตรสไปโรชิสโดยการตรวจวิเคราะห์หาแอนติบอดีโดยวิธี Microscopic Agglutination Test (MAT)

2. เพื่ออธิบายลักษณะทางระบบวิทยาของโรคเลปโตรสไปโรชิสที่ได้จากการตรวจวินิจฉัยในคนและสัตว์ โดย

2.1 บรรณนาสัตส่วนของชีโร瓦ร์ของเชื้อเลปโตรสไปร่าที่ตรวจพบ

2.2 บรรณนาผลการตรวจโดยใช้วิธี Microscopic Agglutination test (MAT)

วิธีการวิจัย

1. การเลือกพื้นที่เป้าหมายและประชากรกรนบือ

คัดเลือกระบือจำนวนทั้งสิ้น 92 ตัว จากพื้นที่ 6 อำเภอและ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง จำนวน 12 ตัว อ่าเภอบ้านฝางจำนวน 8 ตัว อ่าเภอหนองเรือจำนวน 24 ตัว อ่าเภอบ้านไฟจำนวน 21 ตัว อ่าเภอเชียงยันจำนวน 6 ตัว อ่าเภอกรรณวนจำนวน 15 ตัว และกิ่งอำเภอช้าสูงจำนวน 6 ตัวทำการเจาะเลือดกระบือที่ตำแหน่งเส้นเลือดดำจugal (Jugular vein) ปริมาตรเลือดที่เก็บด้วย 10 ซี.ซี. โดยใช้ Monovette เป็นอุปกรณ์เก็บเลือดและชีรั่มชนิดที่มีส่วนประกอบของเม็ดพลาสติกบรรจุอยู่ภายใน มีขนาดบรรจุเลือด 10 ml. พร้อมเข็มเบอร์ 18 ยาวย 1.5 นิ้ว การเก็บชีรั่ม (serum) ต้องรอให้เลือดแข็งตัวที่อุณหภูมิห้องเลี้ยงก่อน เพื่อที่จะได้เก็บปริมาตรของชีรั่มได้มากขึ้น จำเป็นต้องเจาะเลือดในสัตว์ที่อยู่ในสภาพพักและกระบือไม่ดื่นเดัน เพื่อป้องกันไม่ให้ค่าเลือดและค่าซัวะเคมีของเลือดเกิดการเปลี่ยนแปลง และปริมาตรเลือดที่จะสามารถเจาะได้ถึง 0.5 ml. ต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัมของกระบือ

2. ขั้นตอนการวิจัย

2.1 เตรียมนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัย

1) เตรียมนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยในการออกห้องที่ปฏิบัติงาน ทำการอบรมถึงวิธีการ

บังคับสัตว์ และวิธีการเจาะเลือด พร้อมทั้งเตรียมผู้ช่วยวิจัยจำนวน 4 คนปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการทางชีววิทยา

2) ทำการฝึกเจาะเลือดให้กับนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยให้มีความชำนาญในการปฏิบัติงานโดยได้รับความช่วยเหลือผู้ช่วยนักวิจัยจากสำนักงานปศุสัตว์อ่าเภอฯ ละ 2 คน จำนวนทั้งสิ้น 14 คน

2.2 ปฏิบัติงานตรวจหาแอนติบอดี

1) ทำการแยกชิ้นจากเลือดกระเบื้องโดยทำการปั่นเหวี่ยงเพื่อแยกชิ้นออกจากเลือดที่แข็งตัวโดยใช้ความเร็ว 2,500 รอบต่อนาที นานประมาณ 5 นาที ทำการแยกชิ้นเก็บไว้ในหลอดทดลองแก้วเก็บไว้ที่อุณหภูมิ -18 องศาเซลเซียส

2) ทดสอบหาแอนติบอดีด้วยวิธี MAT (Microscopic Agglutination Test) วิธีการนี้จะใช้เชื้อเป็นเลบโลสไปร่า (*Leptospira* sp.) 21 ชีโร瓦ร์เป็นแอนติเจน ดังนี้

1. *Australis* ชีโร瓦ร์ *ballico*
2. *Australis* ชีโร瓦ร์ *bangkok*
3. *Australis* ชีโร瓦ร์ *bratislava*
4. *Autumnalis* ชีโร瓦ร์ *akiyami A*
5. *Autumnalis* ชีโร瓦ร์ *new*
6. *Autumnalis* ชีโร瓦ร์ *reachinati*
7. *Batavia* ชีโร瓦ร์ *batavia*
8. *Canicola* ชีโร瓦ร์ *canicola*
9. *Cellidoni* ชีโร瓦ร์ *cellidoni*
10. *Djasiman* ชีโร瓦ร์ *djasiman*
11. *Grippotyphosa* ชีโร瓦ร์ *grippotyphosa*
12. *Hebdomadis* ชีโร瓦ร์ *hebdomadis*
13. *Hyos* ชีโร瓦ร์ *hyos*
14. *Icterohaemorrhagiae* ชีโร瓦ร์ *copenhageni*
15. *Sejroe* ชีโร瓦ร์ *wolffi*
16. *Icterohaemorrhagiae* ชีโร瓦ร์ *icterohaemorrhagiae*
17. *Javanica* ชีโร瓦ร์ *javanica*
18. *Louisiana* ชีโร瓦ร์ *saigon*
19. *Pomona* ชีโรวาร์ *pomona*

20. *Pyrogenes* ชีโรวาร์ *pyrogenes*

21. *Sejroe* ชีโรวาร์ *hardjo*

นำชิ้นของกระเบื้องมาทำปฏิกิริยาด้วยกันกับแอนติเจนโดยเจือจางชิ้นด้วย Phosphate Buffer Saline (PBS) อัตราส่วน 1 ต่อ 50 ใช้ไป配ดูดชิ้นเจือจางหยดในถ้วยหลุ่ม 21 หลุมที่เตรียมไว้ใช้แอนติเจน 21 ชีโรวาร์ ที่เพาะลงในอาหารเลี้ยงเชื้อแบบเหลืองโอเปปิดอน (Neopeptone) ที่มีอายุประมาณ 5-10 วันหยดในหลุมที่มีชิ้นเจือจาง เขย่าให้เข้ากัน ตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง 2 ชั่วโมง กระเบื้องตัวไหนที่ให้ปฏิกิริยาด้วยกันมีลักษณะเป็น Lysis ball stage เมื่อมองดูผ่านตัวกล้องพื้นเม็ด (Dark field microscope) แสดงว่าให้ผลบวกต่อการทดสอบ การตรวจชิ้นของกระเบื้องในแต่ละครั้งให้ทำการลุ่มควบคุมที่ให้ผลบวกและลบเปรียบเทียบในแต่ละครั้งด้วย จากรายงานการตรวจหาระดับไตเตอร์โดย Akhmedov ในปี 1979 กำหนดให้ค่าไตเตอร์ที่มากกว่าหรือเท่ากัน 1:10 ถือว่าเกิดปฏิกิริยาการจับกลุ่ม

2.3 ขอบเขตและข้อจำกัดของการวิจัย

การออกแบบการศึกษาต้องการเน้นหาชีโรวาร์ของเชื้อเลบโลสไปร่าในพื้นที่ 6 อ่าเภอและ 1 กิ่งอำเภอโดยทำการตรวจหาแอนติบอดีต่อเชื้อตั้งกล่าว ไม่เน้นการค้นหาสัตว์ป่าย ซึ่งความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูลรายงานทางระบบวิทยาอาจจะแตกต่างจากจังหวัดอื่น ๆ

ผลการวิจัย

ผลการทดสอบไตเตอร์และชีโรวาร์

อ่าเภอกระนวน จำนวนกระเบื้องที่ทำการตรวจทั้งสิ้น 15 ตัวพบให้ผลการจับกลุ่มด้วยกันที่ระดับไตเตอร์ 1 ต่อ 10 จำนวน 1 ตัวต่อเชื้อ *Leptospira hyos*. ผลบวกคิดเป็นร้อยละ 6.66 ของกระเบื้องในพื้นที่นี้ และคิดเป็นร้อยละ 1.08 ของจำนวนกระเบื้องในพื้นที่ทั้งหมด

อ่าเภอหนองเรือ จำนวนกระเบื้องที่ทำการตรวจ 24 ตัวพบให้ผลการจับกลุ่มด้วยกันที่ระดับไตเตอร์ 1 ต่อ 10 จำนวน 3 ตัว และที่ได้เตอร์ระดับ 1 ต่อ 30 จำนวน 1 ตัว ชีโรวาร์ที่พบคือ *Leptospira hyos* และ *Leptospira louisiana* ผลบวกคิดเป็นร้อยละ 20.83

ของกระเพาะในพื้นที่นี้และคิดเป็นร้อยละ 1.08 ของจำนวนกระเพาะในพื้นที่ทั้งหมด

อ่อนแอเชียงยิน จำนวนกระเพาะที่ทำการตรวจทั้งสิ้น 6 ตัวไม่ให้ผลการจับกลุ่มดกดดกอน

อ่อนแอบ้านฝาง จำนวนกระเพาะที่ทำการตรวจทั้งสิ้น 8 ตัวไม่ให้ผลการจับกลุ่มดกดดกอน

กิ่งอ่อนช้าสูง จำนวนกระเพาะที่ทำการตรวจทั้งสิ้น 6 ตัว ให้ผลการจับกลุ่มดกดดกอนที่ระดับไดเตอร์ 1 ต่อ 10 จำนวน 1 ตัว คือ *Leptospira hyos* ผลบางคิดเป็นร้อยละ 16.66 ของกระเพาะในพื้นที่นี้และคิดเป็นร้อยละ 1.08 ของจำนวนกระเพาะในพื้นที่ทั้งหมด

อ่อนแอบ้านไผ่ จำนวนกระเพาะที่ทำการตรวจทั้งสิ้น 21 ตัวให้ผลการจับกลุ่มดกดดกอนที่ระดับไดเตอร์ 1 ต่อ 10 จำนวน 3 ตัว 3 ซีโรวาร์ คือ *Leptospira hyos*, *Leptospira louisiana* และ *Leptospira reacmati* 1 ตัว ใน 3 ตัวให้ผลบางทั้ง *Leptospira louisiana* และ *Leptospira reacmati* ผลบางคิดเป็นร้อยละ 14.28 ของกระเพาะในพื้นที่นี้และคิดเป็นร้อยละ 3.26 ของจำนวนกระเพาะในพื้นที่ทั้งหมด

อ่อนแอเมือง จำนวนกระเพาะที่ทำการตรวจทั้งสิ้น 12 ตัวไม่ให้ผลการจับกลุ่มดกดดกอน

สรุปผลและวิจารณ์

จากการศึกษาพบแอนติบอดีต่อเชื้อ leptospirospira 3 ซีโรกรูฟ (Serogroups) ได้แก่ *Auburnnalis*, *Hyos* (*Tarassovi*) และ *Louisiana* พนซีโรวาร์ดังนี้ *L. reacmati* (เป็นซีโรวาร์ที่สอดคล้องให้ผู้ตรวจเพิ่มเติมในปี พ.ศ. 2541 ขององค์การอนามัยโลก) *L. hyos* (*Tarassovi*) (เป็นซีโรวาร์ที่เคยพบก่อน ปี พ.ศ. 2541) และ *L. louisiana* (*saigon*) (เป็นซีโรวาร์ที่สอดคล้องให้ผู้ตรวจเพิ่มเติมในปี พ.ศ. 2541 ขององค์การอนามัยโลก)ซีโรวาร์ *L. hyos* (*Tarassovi*) พนใน 3 อ่อนแอ ตัวยกันได้แก่ อ่อนแอบ้านไผ่ อ่อนแอกระเพาะ และ กิ่งอ่อนช้าสูง

อ่อนแอบ้านไผ่ตรวจพบแอนติบอดีมากกว่าทุกอ่อนแอที่ 5.43 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา ได้แก่ อ่อนแอบ้านไผ่ 4.34 เปอร์เซ็นต์ จากจำนวนซึ่งของกระเพาะ

ที่ส่งตรวจทั้งหมด ส่วนอ่อนแอกระเพาะและกิ่งอ่อนช้าสูงให้ผลการตรวจเท่ากันที่ 1.08 เปอร์เซ็นต์ จากจำนวนซึ่งของกระเพาะที่ส่งตรวจทั้งหมด ให้ผลการตรวจเป็นบวกรวมทั้งสิ้น 10.87 เปอร์เซ็นต์จากจำนวนของกระเพาะที่ส่งตรวจทั้งหมด 92 ตัวในพื้นที่ตั้งกล่าว ส่วนพื้นที่ที่ตรวจพบให้ผลบวกหนาแน่นเรียงตามลำดับดังนี้ อ่อนแอบ้านไผ่ (20.83%) กิ่งอ่อนช้าสูง (16.66%) อ่อนแอบ้านฝาง (14.28%) และอ่อนแอกระเพาะ (6.66%) ระดับไดเตอร์ที่ใช้ในการศึกษาอยู่ในช่วง 1:10 - 1:30 ซึ่งตรงกับการศึกษาของ Akmedov et al. (1979) ที่ใช้ระดับไดเตอร์ ระหว่าง 1:10 - 1:102,400 ทำการตรวจหาในผู้ป่วยสุดวัยกระเพาะที่ตรวจพบแอนติบอดีทุกพื้นที่พบซีโรวาร์ *L. hyos* (*Tarassovi*) และ *L. louisiana* เป็นส่วนใหญ่ซึ่งซีโรวาร์ทั้งสองอาจจะเป็นซีโรวาร์ประจำถิ่นในกระเพาะของพื้นที่ตั้งกล่าว เพราะการเลี้ยงดูของกระเพาะในพื้นที่ที่ตรวจพบเกษตรกรเลี้ยงเพื่อใช้งานในครอบครัวของเกษตรกรเป็นส่วนใหญ่ไม่ได้เลี้ยงกระเพาะในเชิงพาณิชย์ทำให้การกระจายของเชื้อ leptospirospira ไประหว่างพื้นที่ที่เกิดจาก การซื้อขายโภภากสเกิดขึ้นได้น้อย ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่อ่อนแอบ้านไผ่เป็นพื้นที่ติดกับกลุ่มน้ำหลังเขื่อนอุบลรัตน์ เป็นลุ่มน้ำขนาดใหญ่ เกษตรกรในพื้นที่ส่วนใหญ่ปลูกข้าวและเลี้ยงสัตว์จำพวกโคและกระเพาะเป็นจำนวนมาก (สำนักงานปศุสัตว์เขต 4 จังหวัดขอนแก่น, 2542) จากรายงานของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น พนผู้ป่วยติดเชื้อในช่วงฤดูฝนหรือช่วงระหว่างเดือนสิงหาคม-พฤษจิกายน ซึ่งเป็นฤดูเก็บเกี่ยวของเกษตรกร ผู้ป่วยสามารถติดเชื้อจากสิ่งแวดล้อมหรือจากสัตว์โดยตรงเนื่องจากช่วงเวลาที่มีการเพิ่มจำนวนของหมูน้ำซึ่งเป็นกลุ่มสัตว์ที่เป็นแหล่งรังโรคที่สำคัญอีกชนิดหนึ่ง จากการศึกษาที่จังหวัดนครราชสีมาในปี พ.ศ. 2541 พนว่าหมูยังคงเป็นแหล่งรังโรคที่สำคัญ โดยตรวจพบเชื้oleptospirospira ในหมูพุกใหญ่ที่หากินในทุ่งนาอยู่ละ 41.4 นอกจากนั้นยังพบรายงานการติดเชื้อในสัตว์ใหญ่บางชนิด เช่นการสำรวจสภาวะของโรค leptospirospira ในโคที่จังหวัดชัยภูมิซึ่งเป็นจังหวัดที่ติดกับจังหวัดขอนแก่น พนอัตรา

การติดเชื้อร้อยละ 28 และที่จังหวัดสุรินทร์พนในกระเบื้องร้อยละ 31 และจากการสุ่มสำรวจของสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ กรมปศุสัตว์ พบว. พ.ศ. 2541 พนเชื้อ *L. bratislava* และ *L. sejroe* (ซึ่งเป็นชนิดเดียวกันที่พนในคน ปี พ.ศ. 2541) ในโโค กระเบื้อง และสุกร

การศึกษาครั้งนี้ไม่พบอาการทางคลินิกเกิดขึ้นระหว่างการสำรวจในกระเบื้องสอดคล้องกับรายงานของ Rocha (1998) ที่รายงานว่ากระเบื้องที่ได้รับเชื้อส่วนใหญ่จะไม่แสดงอาการทางคลินิก (Subclinical signs) ส่วนคนจะแสดงอาการอย่างชัดเจน (Peracute)

จากรายงานสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ ที่สำรวจหาแอนติบอดีต่อเชื้อเลปทิสไปร่าในกระเบื้องของจังหวัดสุรินทร์ใน ปี พ.ศ. 2540 ให้ผลบางถึง 31 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนกระเบื้องที่ตรวจทั้งหมด (31/100) จากการรวมรวมรายงานของภูยจนา (2541) และ dari ก้า และวราลักษณ์ (2541) และข้อมูลจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น ในช่วง พฤษภาคม-ธันวาคม พ.ศ. 2542 ไม่พบผู้ป่วยในเขตอำเภอหนองเรือและกิ่งอำเภอชากลู ส่วนอำเภอกระนวนพบผู้ป่วยจำนวนหนึ่งซึ่งเชื้อไวรัสที่ตรวจพบในผู้ป่วยไม่สอดคล้องกับเชื้อไวรัสที่พบในกระเบื้องอาจเป็นเนื่องจากจำนวนประชากรกระเบื้องที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้มีเป็นจำนวนน้อยและแอนติเจนที่ใช้ในการทดสอบมีเพียง 21 เชื้อไวรัสดังนั้นค่าการตรวจพบที่ได้ใช้เป็นการอ้างอิงในช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณหน่วยงานสำนักงานงานปลัดทบทวน มหาวิทยาลัย ใน การสนับสนุนโครงการนี้ใน ปี พ.ศ. 2542 คณะเวชศาสตร์เขตวิสาหกิจ มหาวิทยาลัยมหิดล อาจารย์พิมพ์ใจ นายโกวิทย์ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานปศุสัตว์เขต 4 และ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ตลอดจนปศุสัตว์อำเภอทั้ง 6 ออำเภอและ 1 กิ่งอำเภอตั้งกล่าว รวมทั้ง น.พ.สมย กิ่งสวาร สำนักงานควบคุมโรคติดต่อเขต 6 จังหวัด ขอนแก่น คุณสุกสรร ตันติเสรี ที่ช่วยให้กำลังใจ และภาควิชาพยาธิชีววิทยาคณะสัตวแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่สนับสนุนในส่วนของสถานที่ทำการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- ภูยจนา ยังขา. 2541. สถานการณ์โรคเลปทิสไปร่าในสภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. 2541. เอกสารอัดสำเนา.
- dari กิ่งเนตร และ วราลักษณ์ ตั้งคงกุล. 2541. โรคเลปทิสไปร่าในสัตว์ ธรรมชาติของโรคกับการระบาดที่ภาคอิสาน. เอกสารໂเรเนีย.
- dari กิ่งเนตร. 2541. กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. คู่มือโรคติดต่อที่เป็นปัญหาใหม่. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- วิชัย โชควัฒน์. 2542. คู่มือวิชาการโรคเลปทิสไปร่า. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- วราลักษณ์ ตั้งคงกุล. 2541. อาการและการแสดงของโรคเลปทิสไปร่า. อ้างถึงใน วิชัยโชค วัฒน์ (Ed.) คู่มือวิชาการโรคเลปทิสไปร่า. หน้า 24-28. กรุงเทพฯ: กองโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข.
- วราลักษณ์ ตั้งคงกุล และ dari กิ่งเนตร. 2540. การระบาดของโรคเลปทิสไปร่าในภาคตะวันออกเฉียงเหนือใน พ.ศ. 2540. เอกสารอัดสำเนา.
- สำนักงานปศุสัตว์เขต 4 จังหวัดขอนแก่น. 2542. เอกสารรายงานจำนวนปศุสัตว์ของจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. 2542. เอกสารอัดสำเนา.
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น. 2542. รายงานจำนวนผู้ป่วยโรคเลปทิสไปร่า จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2542. เอกสารอัดสำเนา.
- Akhmedov, M.M., et al; 1979. Epidemiology of Leptospirosis in animals (cattle, buffalo, horse, sheep, swine, and dog) in Dagestan. Prev. Vet. Med. 1: 42-43.

Faine, S., 1994. *Leptospira and Leptospirosis*. Boca Raton, FL. CRC Press.

T, Rocha., 1998. A review of leptospirosis in farm animals in Portugal. *Rev. sci. tech. Off. Int. Epiz.* 17(3): 699-712

ตารางที่ 1 แสดงชีโร瓦ร์ที่ตรวจพบในกระเพาะของพื้นที่สำรวจ

อำเภอ	ชีโร瓦ร์		
	<i>L. hyos</i> (ตัว)	<i>L. louisiana</i> (ตัว)	<i>L. reachmati</i> (ตัว)
กรรณวน	1	0	0
ช่าสูง	1	0	0
บ้านไผ่	2	1	1
หนองเรือ ¹	4	1	0
เซียงยืน	0	0	0
บ้านฝาง	0	0	0
เมือง	0	0	0

ตารางที่ 2 แสดงผลการตรวจพบให้ผลบวกของกระเพาะในแต่ละอำเภอและพื้นที่ทั้งหมด

อำเภอ	จำนวนกระเพาะ (ตัว)	ให้ผลบวก	ร้อยละต่อจำนวน กระเพาะในพื้นที่	ร้อยละต่อจำนวน กระเพาะทั้งหมด
กรรณวน	15	1	6.66	1.08
ช่าสูง	6	1	16.66	1.08
บ้านไผ่	21	3	14.28	3.26
หนองเรือ	24	5	20.83	5.43
เซียงยืน	6	0	0	0
บ้านฝาง	8	0	0	0
เมือง	12	0	0	0
รวม	92	10	59.43	10.87

ตารางที่ 3 รายงานการตรวจทางห้องปฏิบัติการชันสูตร ศวก.ชก. (พ.ค.-ธ.ค.42) แยกเป็นซีโรvar

ซีโรvar (Serovars)	จำนวน (ตัวอย่าง)
L. sejore	29
L. bratislava	10
L. pyrogenes	3
L. bangkoki	4
L. akiyami	3
L. ballico	1
L. pomona	1
L. canicola	1
L. ictherohemorhagiae	1
L. copenhageni	1
L. copenhageni + L. sejroe	1
L. sejroe + L. pyrogenes	1
L. bratislava + L. copenhageni	1

ที่มาของข้อมูล : ระบบวิทยา งานแผนงาน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น